

Teza: przedawnienie ścigania

Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego upłynęły trzy lata.

Sygn. akt WO-94/17

ORZECZENIE

z dnia 20 września 2017 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Rafał Ziemiński

SWSD Piotr Trębicki

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego E. C. obwinionej o czyny:

1) z art. 64 ust.1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 28 ust. 3 w zw. z art. 29 ust. 1 i 2 oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

2) art. 64 ust.1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 w zw. z art. 22 ust. 1 lit. c Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania pokrzywdzonej A. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu z dnia 20 marca 2017 r. sygn. akt OSD 15/15

orzeka:

1.

utrzymać w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt OSD 15/15 r.;

2.

kosztami postępowania odwoławczego obciążyć w całości Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu dnia 20 marca 2017r. rozpoznał sprawę sygn. akt OSD 15/15 przeciwko radcy prawnemu E. C. obwinionej o to, że:

1.

W bliżej nieustalonym okresie 2007r. do dnia 14 sierpnia 2010r. w J. w sposób zawiniony i nienależyty wykonywała zawód radcy prawnego w sprawach toczących się przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny sygn. akt (...) o stwierdzenie nabycia spadku, przed Sądem Rejonowym w J. Wydział I Cywilny sygn. akt (...) o spis inwentarza, przed Sądem Rejonowym w J. Wydział I Cywilny sygn. akt (...), przed Sądem Rejonowym w J. Wydział I Cywilny sygn. akt (...) i (...), w której występowała jako pełnomocnik A. K., polegający na naruszeniu obowiązku ustalania i uzgadniania wynagrodzenia przed przystąpieniem do świadczenia pomocy uwzględniającego stosowne honorarium oraz zwrot wydatków poprzez oświadczenie iż wynagrodzeniem za prowadzenie wyżej wymienionych spraw będzie przekazane futro z norek, a w późniejszym okresie obciążenie pokrzywdzonej fakturami VAT za świadczoną pomoc prawną i dochodzeniem zapłaty wynikających z faktur VAT;

2.

W okresie od sierpnia 2010r. do chwili obecnej wykorzystując informacje jako pełnomocnik A. K. przyjęła wierzytelności wierzycieli A. K., stając się wierzycielem swojej klientki wobec której na podstawie przyjętych wierzytelności prowadzona jest przez radcę prawnego egzekucja z mienia pokrzywdzonej

I.

Na podstawie art. 64 ust. 1, art. 70 ust. 1 i ust. 2 i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w związku z art. 17§1 pkt. 6 i art. 414§1 kodeksu postępowania karnego umorzył postępowanie dyscyplinarne wobec E. C..

II.

Kosztami postępowania obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych w Wałbrzychu.

Od niniejszego orzeczenia odwołanie wniosła pokrzywdzona A. K.. Zarzuciła orzeczeniu, że przedawnienie ścigania przewinienia dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego E. C. nastąpiło z wyłącznej winy Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu, na skutek zaniechania postępowania przez wyżej wymieniony sąd przez okres 15 miesięcy tj. od dnia 26 listopada 2013r. do dnia 15 stycznia 2015r.

A. K. wniosła o zmianę orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych o umorzeniu postępowania i dalsze prowadzenie sprawy.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył co następuje:

Nie zasługuje na uwzględnienie wnioszek pokrzywdzonej o dalsze prowadzenie postępowania, gdyż, jak argumentuje pokrzywdzona, przedawnienie ścigania nastąpiło z wyłącznej winy Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu.

Kwestie przedawnienia reguluje art. 70 ustawy o radcach prawnych, który jest przepisem bezwzględnie obowiązującym. Zgodnie z tym przepisem:

„1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - rok.

2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - trzy lata.

3. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.”

Jedynie w sytuacji, jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem karnym, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa. Jednakże ten przepis nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie.

Reguły liczenia terminów w postępowaniu karnym wyznacza z kolei przepis art. 123 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. W myśl art. 123 § 2 k.p.k., jeśli termin oznaczony jest w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu. Wprawdzie zgodnie z treścią art. 123 § 1 k.p.k. do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin, niemniej jednak przepis ten, stanowiący ogólną regułę obliczania terminów procesowych, nie znajduje zastosowania w analizowanej sprawie w przeciwieństwie do zasady unormowanej w § 2 tegoż przepisu. W myśl bowiem art. 123 § 2 k.p.k. jeśli termin oznaczony jest w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu. Pierwszy z zarzucanych czynów miał miejsce w okresie 2007r. do dnia 14 sierpnia 2010r. Należy zauważyć, że w stosunku do tego czynu nastąpiło przedawnienie do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego a także przedawnienie jego karalności. Zgodnie z art. 67² ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne obejmuje: dochodzenie, postępowanie przed sądem dyscyplinarnym oraz postępowanie wykonawcze. Termin przedawnienia do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, określony w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych zostaje zatem przerwany z momentem podjęcia przez rzecznika dyscyplinarnego decyzji o wszczęciu dochodzenia, co nastąpiło w dniu 20 maja 2015r. Słusznie wywiódł Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, stwierdzając że wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić do dnia 14 sierpnia 2013r. a nastąpiło dnia 20 maja 2015r., co spowodowało przedawnienie ścigania. W chwili orzekania przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przedawnieniu uległa także karalność tego czynu, która nastąpiła dnia 14 sierpnia 2015r.

Drugi z zarzucanych czynów został opisany jako czyn ciągły trwający od sierpnia 2010r. do chwili obecnej. Słusznie więc ustalił Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, że za końcową datę przewinienia, od której należy liczyć termin przedawnienia do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, należy przyjąć datę złożenia wniosku przez pokrzywdzoną do rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (por. wyrok SN z dnia 9 października 2013r. sygn. Akt SDI 33/13). Taki wniosek został złożony dnia 26 kwietnia 2012r. zatem wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić do dnia 26 kwietnia 2015r. a nastąpiło 20 maja 2015r. tj. z dniem wydania przez rzecznika dyscyplinarnego postanowienia o wszczęciu dochodzenia.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.